UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 776. Hadriani Pap. Annus 5. Leonis IV. Imp. Annus 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Visual Library

bio quod ipſe diuo Albano poſuerat, illudq́; magnis locupletauit poſſeſſionibus: vbi etiam loci ſtatuit familiam monachorum diui Benedicti. Huius quoq; Regis opus eſſe ferunt cœnobium monachorum eiuſdem ordinis, quod eſt Bathonia. Oſſa tamen, quem verè ſuorum delictorum pœnitebat, viſus ſibi nequaquam plenâ manu de commiſſis Deo ſatisfeciſſe, traiecto propterea Oceano, Romam ſe contulit veniæ conſequendæ causâ, Romanoq; Pontifici Hadriano primo Regnum ſuum vectigale fecit, impoſito tributo ex ſingulis nũmis argenteis, quos denarios vocant domeſticatim in annos ſingulos conferendis: qui fuit annus ſalutis humanæ ſeptingenteſimus ſeptuageſimus quintus. hæc auctor.

XI. Hoc[a] eodem anno martyrio coronatur apud Machliniam in Belgio ſanctus Rumoldus Apoſtolicus vir genere Hibernus: qui Romam petens, & à Pontifice Apoſtolatus munere initiatus, Machliniam veniens, illic Euangelium prædicauit, populumq; illum ad Chriſtum conuertit: cumque Dei verbo, & egregio virtutum exemplo, atque miraculis ex nouis palmitibus illam plantâſſet Eccleſiam, eamdem fuſo ſanguine irrigauit, hoc anno à duobus occiſus ſicarijs, quorum alterum adulterij arguiſſet. Extant eius Acta Apoſtolico planè viro digna: [b] Claruit hoc tempore, qui eius quoque vſus eſt amicitiâ ſanctus Gummarus Confeſſor, qui in aula primũ Pipini Regis, magna gloriâ militarat. Scriptæ fuerunt res ab eo præclarè geſtæ à Theobaldo ad Sigerum Lirenſem Præpoſitum.

[a] Sur. die 3. Iul. tom. 4. & Molan. in Natal. SS. Belg.

S. RVMOLDVS MARTYR.

[b] Apud Sur. die 22. Octob. tom. 5.

GVMMARVS CONFESSOR.

Hic eſt annus, qui Erâ Hiſpanicâ notatur octingenteſimâ decimatertiâ. quâ Tudenſis habet, defunctum eſſe Aurelium Regem Gallæciæ in Hiſpania, ſuffectumque in eius locum Silum, ſiue Silonem, eius ſororis filium. referunt alij id factum anno ſuperiori, auctoritate diplomatis donationis factæ monaſterio, Erâ octingenteſimâ duodecimâ, eius Regni anno primo. de quo [c] nobilis rerum Hiſpanarum hiſtoricus: *Eſt autem*, inquit, *ad memoriam inſignis ijs in litteris contenta execratio, qua eius donationis violator iubetur eſſe* ANATHEMA MARRANO ET EXCOMMVNICATVS *vnde intelligitur Marrani vocem vulgarem non à Mauris quaſi Mauriani, vt quidam ſuſpicantur, factam in Italia Frederici Ænobardi tempore, cùm Mauri plurimi fidem Chriſto datam in baptiſmo, paſſim eiuratâ, quam ſuſceperant, religione violarent. ſed potiùs ex Syriaca voce Maranatha deductam, quâ anathematis ignominia, execratioq; in diuinis litteris continetur.* Hæc vir doctus ac pius. Sed hinc poſtea factum eſt, vt ſicut nomen, Marrano, iure exhorreant Hiſpani, ita & vnde deductum eſt, Maranatha [d] ab Apoſtolo introductam in Eccleſiam vocem, & à maioribus frequentatam, in Eccleſiæ cenſuris ſi apponatur, indignè ferant, & contumeliæ loco accipiant. toleranda ſimplicitas, ſi tamẽ de re potiùs, quàm de nomine ſit ſolicita, néc peruicax obuerſetur Eccleſiaſticæ antiquitati.

[c] Ioan. Maria. de reb. Hiſp. lib. 7. c. 6. in fin.

DE VOCE MARANATHA.

[d] 1. Cor. 16.

IESV CHRISTI Annus 776.

HADRIANI PAP. Annus 5. LEONIS IV. IMP. Annus 1.

I. ANNVS ſequitur ſeptingenteſimus ſeptuageſimus ſextus, Indictione decimaquartâ, quo Leo Imperator primo ſui Imperij anno, filium Conſtantinum coronat Imperatorem. *Cùm enim omnes Conſtantinopolitani ciues liberalitate Leonis benè ergà ipſum affecti eſſent, omnes Optimates cum multitudine populi copioſa* (inquit Theophanes) *ingreſſi ſunt ad eum petentes Conſtantinum filium Imperatorem eius. At ille (vt moris eſt Principibus) renuntiauit eis: Filius eſt (inquit) meus vnicus mihi, & idcirco vereor hoc facere, ne fortè contingat mihi, quod humanum eſt, & cùm adhuc ſit paruulus, morti eum tradatis, & alium promoueatis. At illi cum iuramentis ſe profitebantur illi ſatisfacturos, neminem regnaturum præter filium eius, etiam ſi mori eum Deus voluiſſet. Hoc autem à Dominica die, quâ Palmarum ſolemnitas agitur, vſque ad quintam feriam hebdomadæ maioris, populo in Hippodromo coacervato petente, ſanctâ Paraſceue iuſſit iurare illos. Et iurauit omnis populus in honorandis*

LEO IMPERATOR CORONAT CONSTANTINVM FILIVM.

& viuificis ligni ſanctæ Crucis, tam ſcilicet ex thematibus, militia ſcilicet, & Senatu, quàm etiam exterioribus ordinibus & vrbanis omnibus & ergaſterianis, Imperatorem non admittendi, excepto Leone ſeu Conſtantino ac ſemine ipſorum, & fecerunt ſcripta, quemadmodum iurauerunt, propria manu.

II. *Et in craſtino Sabbato ſancto aſcendit Imperator in tribunal decem & nouem cubitorum, & fratrem ſuum Eudoxium creauit Nobiliſſimum, alius verò frater nomine Anthimus à patre Conſtantino illum honorem fuerat conſequutus. Et proceſſit Imperator cum reliquis Cæſaribus & tribus Nobiliſſimis ac nouo Conſtantino ad magnam Eccleſiam, & mutato indumento ſicut Imperatoribus moris eſt, ambonem aſcendit cum filio ſuo ſimul & Patriarcha, & ingreſſus omnis populus, poſuerunt omnes ſcripta ſua in menſa ſancta. Tunc Imperator allocutus eſt populum ſic: En fratres petitionem veſtram adimpleo & dono vobis filium meum Imperatorem. Ecce cum ab Eccleſia de manu Chriſti ſuſcipitis. At illi acclamauerunt voce magnâ dicentes: Fideiuſſor noſter eſto, Fili Dei, quoniam de manu tua Chriſte, ſuſcipimus dominum Conſtantinum Imperatorem ad cuſtodiendum eum, & commoriendum pro eo.*

III. *Et in craſtinum, quando videlicet magnum & Dominicum [illegible] Paſcha celebratum eſt octauo Kalendas Maij decimaquarta Indictione, aurore crepuſculo, exeunte Imperatore vnà cum Patriarcha in Hippodromum, delato altari, omni populo contemplante, Patriarcha fecit orationem & coronauit Imperatorem [illegible]. Et ita proceſſit ad magnam Eccleſiam vterq; Imperator cum [illegible] bus Cæſaribus, & tribus Nobiliſſimis. Proceſſit autem & Imperatrix Irene, cùm proceſſiſſent Imperatores, ſceptro [illegible] per ſcholas auteiatu, & aſcendentibus per [illegible] catechumenij Eccleſiam, non exiens in plateam*[*] [illegible] ſolemnibus ritibus tunc exhibitis Theophanes, qui [illegible] dem potuit intereſſe. ſubdit verò paulò poſt, mẽſe [illegible] Nicephorum Cæſarem fratrem Imperatoris [illegible] eum maieſtatis, vnà cum alijs eiuſdem conſpirationis [illegible] minibus publicè cæſis actonſis ignominiæ causâ Cherſonam in exilium deportatum. hactenus de rebus Orientalibus.

Quod autem pertinet ad res Occidentales, locum Carolus Magnus cùm audiſſet Rotgaudum Ducem Longobardorum Foroiulienſium noua conantem, & Regnum Longobardorum ſibi vendicare ſtudentem: in Italiam, nullo obice, venit. Eademque celeritate eundem [illegible] occidit, captiſque Foroiulio atque Taruiſio, quæ rebellauerant, ciuitatibus, Francorum illis præſidia reliquit. [illegible] egerunt hæc ipſo veris initio: nam [illegible] Taruiſij celebrauit. Poſt hæc rebellantibus Saxonibus [illegible] tiùs in Gallias cum exercitu rediit. Sed [illegible] quàm ipſe in Saxoniam peruenerit, Deus pugnauit pro Francis: audi diuinum miraculum antiquis illis, quæ [illegible] na ſcripta teſtantur, minimè impar.

Saxones iterum rebellarunt ruptis ſacramentis, & obſidibus promiſſis mentitis, & Ereſburgum caſtrum per mala ingenia & iniqua placita capientes, Francos expulerunt, & caſtrum deſtruxerunt. Similiter voluerunt facere de Sigiburgo caſtello: ſed [illegible] per placita Francos, qui intus erant, non potuiſſent [illegible] fecerant aliàs de Ereſburgo: præparauerunt pugnas & machinas, vt caſtrum vi caperent; Deoq; volente petrariæ, quas præparauerunt, in ſuo plus damno ſenſerunt, quàm illi de caſtello. Item præparauerant clitas ad debellandum per virtutem caſtrum; ſed Deus [illegible] ſuperauit illorum virtutem. Qualem autem die [illegible] bellum præpararent aduerſus Francos, qui ipſum caſtrum cuſtodiebant, apparuit manifeſtè[*] *gloria Dei ſuper Eccleſiam, quæ eſt infra ipſum caſtrum, videntibus cunctis tam à foris, quàm etiam deintus, ex quibus multi manent adhuc, qui dicunt vidiſſe ſe inſtar duarum ſcutorum colore rubeo flammantium, & agitantium ſuper ipſam Eccleſiam. Cùm hoc ſignum vidiſſent Pagani, qui à foris erant, ſtatim confuſi ſunt, & magno timore perterriti, fugere cœperunt ad caſtra, & omnis multitudo eorum fugam arripuit. [illegible] cum interficiebantur, & qui retrò reſpiciebant propter [illegible] ab antecedentibus lancea confodiebantur, & diuerſis [illegible] ſe perpeſſi ſunt omnes, & diuinâ vltione*[*] *vindicati. Et quanta ſuper eos Dei virtus propter ſalutem Chriſtianorum operata eſt, nullus narrare poteſt: & quantò plus illi pauore perterriti ſunt, tantò magis Chriſtiani confortati omnipotentem Deum laudabant, qui dignatus eſt oſtendere potentiam ſuam ſuper ſeruos ſuos.* [illegible]

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Francis viriliter reſiſtentibus, Saxones nihil præualuerunt, & Franci perſecuti eos interfecerunt vſque ad flumen Lippiam, & cum victoria reuerſi ſunt. Cùm hæc audiuit Carolus, celebrè Synodum in Vuarmatia celebrandam curauit ad componendas, ex more, res Eccleſiaſticas & politicas, exemplo expertus ſæpiſſimè, curare Deum res bellicas, cùm ipſe eſſet ſolicitus de rebus Eccleſiaſticis conſeruandis. nam audi quæ ſequuntur.

V. *Cùm autem in Vuarmatia domnus Rex Carolus hæc audiſſet, tenuit ibi Synodum & publicum placitum, & conſilio habito, introiuit cum ſumma feſtinatione, Deo adiuuante, in Saxoniam. Et peruenerunt Saxones omnes, ad locum vbi Lippia conſurgit, venerunt ex omni parte, & domno Regi Carolo per Vuiditum manibus ſuis reddiderunt patriam, & ſpoponderunt ſe eſſe Chriſtianos. Et iterum ſolidati ſunt ditioni domni Regis Caroli. Domnus autem Rex Carolus ædificauit Ereſburgum caſtrum, & fecerunt aliud caſtrum ſuper Lippiam. Vbi venientes Saxones vnà cum vxoribus & infantibus, innumerabilis multitudo, baptizati ſunt in nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti, & obſides dederunt domno Regi Carolo ſicut voluit. Diſpoſitis autem domnus Carolus Francis per caſtella Saxoniæ, reuerſus eſt in Franciam, & celebrauit Natale Domini in Heriſtallio.* hucuſque in dictis Annalibus res ab eo geſtæ anni huius.

VI. Cæterùm quod ad frequentes Synodos à Carolo annis ferè ſingulis habitas pertinet: minimè placet quòd aſſeritur opinatione quadam potiùs, quàm certâ auctoritate, hos fuiſſe tantùm laicales conuentus ad res bellicas aliaſque politica diſponenda: etenim cùm in his conſtet ſancitos eſſe canones ad res Eccleſiaſticas ſpectantes, quorum aliquot ex Capitularibus Regum Francorum ſuperiùs ſcripſimus & alios ſuo loco reddituri ſumus, ceſſare de his contraria omnis aſſertio vel dubitatio debet. Cuſtos ſiquidem ſacrorum canonum tenaciſſimus Carolus, ex eorum præſcripto, annis ſingulis Synodales voluit coſdẽ ſacros celebrari conuentus: quibus & magiſtratus Regni interfuiſſe æquè ſentimus, in iiſque etiam quæ ad Regni optimum ſtatum pertinent, eſſe cognita, optimeque diſpoſita non negamus. Et vt huius inſtituti originem repetamus, ſciendum, fuiſſe anno quarto Pipini Regis Concilium celebratum apud Palatium Vernis, in quo ſtatutum quarto canone, vt bis in anno Synodus celebrari deberet, quo Rex ipſe iuſſiſſet, in eiuſque agi præſentia, ad quas conuenirent Epiſcopi & Abbates, earumque alteram Kalendis Martij, alteram verò Kalendis Octobris celebrandam eſſe. Vt taceamus modò dicere de innumeris antiquis Eccleſiaſticis legibus, iſta iubentibus: ad omnem de ſacre tollendam dubitationem, reddendus eſt hic ipſe eiuſdem Synodi canon, qui ſic ſe habet:

VII. *Vt bis in anno Synodus fiat: prima Synodus menſe primo, quod eſt Kalendis Martijs, vbicumque domnus Rex iuſſerit, in eius præſentia. Secunda Synodus Kalendis Octobris ad Sueſſiones vel alibi, vt in Martijs Kalendis inter Epiſcopos, & illi Epiſcopi ibidem conueniant, quos modo vice Metropolitanorum conſtituimus, & alij Epiſcopi vel Abbates ſeu presbyteri, quos ipſi Metropolitani ad ſe venire iuſſerint, ibidem in ipſa ſecunda Synodo conuenire faciant.* hęc canon dicti Concilij celebrati anno quarto Regni Pipini Caroli patris: vt mirandum non ſit, ſi vel ſaltem ſemel in anno coram ſe Synodum Carolus fecerit celebrari, qui (ſi in omnibus canon ſeruandus fuiſſet) bis in anno Synodo ſuam præſentiam teneretur exhibere. Sed eſt canon Synodi Sueſſionenſis ab eodem Pipino Rege habitæ, quo decernitur, annis ſingulis ſingulas eſſe Synodos celebrandas; ex cuius præſcripto potiùs Carolus eius filius ſingulis fermè in annis colligebant Epiſcoporum conuentus ſingulos. Quantum autem iſta ſibi, Regnoq; profuerint, probarunt euenta.

IESV CHRISTI
Annus 777.

HADRIANI PAP. Annus 6. LEONIS IV. IMP. Annus 2.

SEPTINGENTESIMVS ſeptuageſimus ſeptimus Redemptoris annus decimaquintâ Indictione notatur, quo Bulgarorum Rex Telericus, qui aduerſus Conſtantinum Copronymum ſæpè pugnarat, Chriſtianæ religionis amore ſuos deſerens, contulit ſe Conſtantinopolim, vt ſacrum baptiſma ſuſciperet, Regnum relinquens terrenum, vt cœleſtis Regni particeps eſſe poſſet. Operata eſt iſta fides in Chriſtum etiam ante Chriſtum. Nam ad Hebræos Apoſtolus: * *Fide Moyſes grandis factus, negauit ſe eſſe filium filiæ Pharaonis: magis eligens affligi cum populo Dei, quàm temporalis peccati habere iucunditatem: maiores diuitias æſtimans theſauro Ægyptiorum, improperium Chriſti: aſpiciebat enim in remuneratorem.* magnum quidem dedit iſte ſpecimen viuæ fidei, dum Regno numeroſiſſimæ, victriciſq; gentis prætulit ſeruitutem humilem Chriſti. Excepit hunc Leo benignè ſatis, atque baptiſmum conſecutum, Patricium creauit, & nobili coniugio honeſtauit. de his enim breuiter iſta Theophanes: *Anno ſecundo Imperij Leonis confugit Telericus Bulgariæ dominus ad Imperatorem. Quem fecit eum Patricium, iungens illi vxorem ſuæ Irenæ conſobrinam. Cùm autem baptizatum eum ex ſancto lauacro ſuſcepiſſet, magnificè honorauit pariter & amauit.* hæc ipſe. Fuerunt iſtæ primitiæ Bulgaricæ gentis ad Chriſtianam religionem accedentis, poſteà magnâ alacritate confluentis. vt dici poſſit frumenti granum, ſeminatum fructum centuplum reddidiſſe. I.

* Heb. 11.

TELERICVS REX BVLGARORVM FACTVS CHRISTIANVS.

II. Eodẽ anno, qui & tertius numeratur ante Leonis Imperatoris obitum, contigit certamen Theophanis (qui & Iſacius dictus eſt) nobiliſſimi ciuis Conſtantinopolitani cum Leone Imperatore, accuſatus à ſocero, quod vnà cũ coniuge minimè liberis procreandis vacans, vitam monaſticam exerceret domi, vnà cum coniuge bona ſua pauperibus largiens. Rem geſtam à Theodoro Studita (vt creditur) ſcriptam ſic accipe: *Socer eius qui hanc ſpem in ipſis ſitam poſitam habebat, eam rem ſic ægrè tulit, vt ipſum quoque Imperatorem in magnam indignationem impulerit. Leo hic fuit ſordidi patris filius atque ſucceſſor: qui & ipſorum adoleſcentiam commiſeratus, & propriorum amicum eius patrem honorans, iureiurando comminatus eſt adoleſcenti, ſe illi, niſi à propoſito deſiſteret, oculos effoſſurum. Et Cyzicum miſit eum, munuſque præclarum commiſit, vt rebus inanibus atq; caducis adminiſtrandis, earum quæ ſemper permanent ſplendorem obliuiſceretur. At ille tamquàm murus in ſuo inſtituto ſtabilis permanens, libenti animo iter ingreſſus, apud Sygrianem occurrit admirando ſeni qui Gregorius appellabatur, & tum alijs donis, tum prophetiæ gratiâ præſtabat: monitis enim ſuis illorum animos à perturbationibus liberans, ſeſeq; tum in contemplatione rerum diuinarum, tum ad eorum, quæ eſſent euentura cognitionem, aptum reddiderat.*

THEOPHANIS CERTAMEN CVM LEONE IMP.

III. *Huic Theophanes animi ſui propoſitum aperit, ſibiq; certum iam eſſe dicit exilium eligere voluntarium. At ille ſancto Spiritu (vt erat ſolitus) illuſtratus: Nihil eſt, inquit, ô iuuenis, quamobrem de exilio cogites: paulò poſt enim licebit tibi, nemine prohibente, ad ſolitudinem te conferre: ſocero enim tuo & Imperatore defunctis, ad vitam priſtinam reuocaberis. & hæc dicens ſolito more ſe laboris intendebat, quemadmodum ipſemet uenturam illi dixit, cuius etiam teſtimonium narraret. Senis autem inuentus viſus eſt, cuiq; magis quàm regio equorum miniſterio, quo erat ornatus, gloriabatur. Senis igitur monitis & aliorum Patrum conſilio confirmatus, reditum in patriam diſtulit, & vnà cum ſocijs in loco, quem nactus eſt, cum ſupellectile ſua conſedit. Verùm cùm & magnis caloribus & ſiti cruciaretur, non tamen indignatus eſt, nec aquam potui à ſeruis tum mutauit, nec proprium erat ut Dominum, vt ſibi mederetur; ſed ſolatio illis precesfundens ſuper tapete recubuit, vt ſomno paululum ſitim leniret.*

GREGORII CONSILIO QVIESCIT THEOPHANES.

IV. *At rerum mirabilium effector Deus iuuenem intuitus, propter ſe libenti animo laborem ferentem, magno illum miraculo decorauit: Qui enim ingrato populo ex duriſſima petra latices effudit, cur*